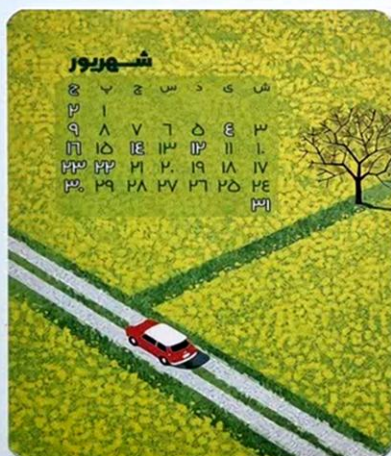


# تقویم هفته





### « ۸ دی ماه روز صنعت پتروشیمی »

روز ۸ دی ماه در ایران به عنوان "روز ملی صنعت پتروشیمی" گرامی داشته می شود. این روز به پاس دستاوردها و نقش مهم صنعت پتروشیمی در توسعه اقتصادی و صنعتی کشور نامگذاری شده است. صنعت پتروشیمی به عنوان یکی از صنایع استراتژیک ایران، نقش بسیار مهمی در تولید محصولات با ارزش افزوده و کاهش وابستگی به خام فروشی نفت و گاز دارد. این صنعت از مواد اولیه ای که از منابع نفت و گاز به دست می آید، محصولات متنوعی از جمله پلیمرها، کودهای شیمیایی، مواد شوینده و بسیاری از مواد صنعتی دیگر تولید می کند که در بسیاری از بخش های صنعتی و مصرفی کاربرد دارند.

بزرگداشت این روز فرصتی است برای تاکید بر اهمیت سرمایه گذاری، پژوهش و نوآوری در صنعت پتروشیمی و بررسی چالش ها و فرصت های موجود در این حوزه. توسعه صنعت پتروشیمی نه تنها به ارتقای وضعیت اقتصادی کشور کمک می کند، بلکه با ایجاد فرصت های شغلی، ارزش آفرینی بیشتر، و گسترش صادرات غیرنفتی، نقش بسزایی در رشد پایدار و کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی ایفا می کند. این روز همچنین به یادآوری تلاش های فعالان و متخصصان این حوزه اختصاص دارد که با پیشبرد فناوری و بهبود فرآیندها، زمینه ساز تقویت جایگاه ایران در صنعت جهانی پتروشیمی می شوند.



### « ۹ دی ماه روز بصیرت و میثاق امت با ولایت »

حماسه و حضور عاشورایی مردم حماسه ساز و ولایتمدار ایران اسلامی در راهپیمایی ۹ دی ماه ۱۳۸۸ نقطه عطفی در تاریخ انقلاب و برگ زرین دیگری در افتخارات مردم و زن ایرانی به حساب می آید.

حماسه ۹ دی نماد عزّت، استقلال و بصیرت مردمی است که تا پای جان برای حفظ اصول اسلام و آرمان های انقلاب ایستاده اند و با صدای رسا اعلام کردند که اگر دشمن در برابر دین آنها بایستد در برابر تمام دنیای آنها خواهند ایستاد.

در این روز ماندگار و تاریخی ملت همیشه در صحنه ایران اسلامی، حماسه ای دیگر آفرید و دشمنان خدا و دینش را مایوس و ناامید ساخت و قلبامان زمان (عج) و نائب بر حقش حضرت آیت الله العظمی خامنه ای (دامت برکاته) را شاد ساخت.

این روز می توان گفت نهم دی، روز خروش ملت ایران و آشکار ساختن خشم مقدس در برابر اهانت ها و حرمت شکنی های عده ای غافل و یا مزدور وابسته به اجانب نسبت به مقدسات در روز عاشورای حسینی است. روز نهم دی در واقع روز نه گفتن ملت ایران به سران فتنه و آری گفتن به نظام اسلامی و بیعت مجدد مردم با آرمان های والای حضرت امام خمینی (ره) و رهبر فرزانه انقلاب اسلامی است. مردم در این روز، تیر خلاص را به سران فتنه شلیک و پشت پیکر نامبارک فتنه را به خاک مالیدند. در این روز، مشروعیت



سیاسی نظام اسلامی ایران بار دیگر با حضور خودجوش ده ها میلیونی مردم در تهران و تمامی شهرهای ایران اسلامی به جهانیان اعلام گردید. روزی که مردم ایران نشان دادند دشمنان خود و انقلاب خود را به خوبی می شناسند و هرگز فریب حيله ها و نیرنگ های آنان را نمیخورند. روز نهم دی روزی است که مردم ایران نشان دادند که با بصیرتند و در میان گرد و غباری که فتنه گران به پا کرده اند هرگز، نه راه را گم می کنند و نه دست از راهبر واقعی که همانا ولایت فقیه است، بر می دارند و در نهایت روز نهم دی روزی است که مردم مسلمان و انقلابی ایران نشان دادند که این جمله حضرت امام (ره) را که فرمودند: پشتیبان ولایت فقیه باشید تا به مملکت تان آسیب نرسد به خوبی در عمل به آن معتقد و پایبند هستند. نهم دی ماه یک هزار و سی صد و هشتاد و هشت، جشن بلوغ فکری و شخصیتینظام اسلامی بود و در تاریخ انقلاب اسلامی با عنوان روز بصیرت و میثاق امت با ولایت تبدیل به یومالله و ماندگار گردید.



### « ۱۰ دی ماه ولادت امام محمدتقی علیه السلام »

حضرت امام محمدتقی علیه السلام میوه دل ثامن الحجج علیه السلام در دهم رجب ۱۹۵ ق در مدینه منوره زاده شد و بر شاخسار امامت شکوفا گشت. پدر بزرگوارش حضرت امام رضا علیه السلام و مادرش بانوی گرامی و بافضیلتی به نام «سبیکه» است که امام رضا علیه

السلام او را «خیزران» نامید. حضرت همواره از ایشان به نیکی یاد کرده او را با تعابیری چون بانویی پاک دامن و بانوی بافضیلت نام می بردند.

از ماه رمضان سال ۲۰۲ یا آخر ماه صفر ۲۰۳ هـ ، که امام رضا علیه السلام در توس به شهادت رسید، فرزند آن حضرت، امام محمدتقی علیه السلام به مقام امامت و پیشوایی امت مسلمان رسید.

صفوان بن یحیی، از یاران مخلص امام رضا علیه السلام ، می گوید در مدینه به حضور آن حضرت شرف یاب شدم و عرض کردم: پیشی از آن که خداوند ابوجعفر (جواد) را به شما عنایت فرماید، درباره امام بعد از شما پرس وجو می کردیم و شما می فرمودید خداوند به من پسری عنایت خواهد فرمود. اکنون خداوند پسری به شما عنایت کرد و چشم ما به وجود وی روشن گردیده است. تکلیف ما پس از شما چیست و امام ما چه کسی خواهد بود؟

امام رضا در پاسخ به امام جواد که در مقابلش ایستاده بود اشاره نمود. من در جواب گفتم فدایت شوم او که بیش از سه سال ندارد؟! امام رضا علیه السلام فرمود: «کمی سن ایرادی ندارد؛ چون حضرت عیسی در حالی که کم تر از سه سال سن داشت به پیامبری رسید.

امام جواد علیه السلام در سال ۱۹۵ هـ در مدینه چشم به جهان گشود. سه سال داشت که «محمد امین» فرزند هارون الرشید به دست برادرش در سال ۱۹۸ هـ به قتل رسید و حاکمیت مأمون آغاز گشت. مأمون در سال ۲۱۸ هـ درگذشت و معتصم عباسی در ماه شعبان ۲۱۸ هـ به خلافت رسید. از این رو باید گفت امام جواد علیه السلام در زندگی کوتاه و پر بار خویش با سه خلیفه عباسی هم عصر بوده است.

امامت هدیه ای الهی برای همه آحاد امت است تا به مدد آن در صراط مستقیم قرار گیرند. امام ضامن اجرای احکام قرآن، مشعل هدایت در شب های تیره و فروغ یقین افروز در پیچ و خم های شک و اضطراب است. امام جواد علیه السلام در دوران سیاه حکومت خلفای بنی عباس، به رغم عمر کوتاه خود توانست کشتی امت را به خوبی هدایت کند و برای مؤمنان مشعلی تابان در شب سیاه انحراف و کج اندیشی باشد. آن حضرت با بیان مسایل بنیادی دین، از پرچم همواره برافراشته اسلام پاسداری کرد.

دریای فضایل امام جواد علیه السلام بی کرانه است. او برگزیده خداوند، قرآن ناطق، حقیقت مجسم و هدایتگر توحید است. امام جواد علیه السلام ، در دوران کوتاه امامت

خود، با کردار و گفتار خود معارف ناب را بر جان تشنه مؤمنان جاری می ساخت. میلاد فرخنده امام جواد علیه السلام بر تمام شیعیان خجسته باد. گاه در زندگی، تمام درها به روی انسان بسته می شود، به گونه ای که هرطرف که روی می کند با مشکل یا مشکلاتی روبه رو می شود. این قبیل مواقع فرصت های خوبی برای بیدارشدن و بازگشت به سوی خداست. در این هنگام اگر انسان از روی اخلاص از ذات مقدس حضرت حق کمک بگیرد، امدادهای الهی به کمک او می آید و نسیم های رحمت پروردگار او را در بر می گیرد و از راه هایی که هرگز باور نداشت، درهای بسته به رویش گشوده می شود. امام جواد علیه السلام در این باره می فرمایند: «اگر درهای آسمان و زمین به روی کسی بسته شود و او پرهیزکاری پیشه کند، خداوند در کار او گشایش می دهد.



### « ۱۱ دی ماه آغاز سال ۲۰۲۶ میلادی »

با فرارسیدن سال میلادی ۲۰۲۶، جهان بار دیگر به فصل تازه ای از تجربه، تلاش و دگرگونی گام می گذارد. هر سال نو، فرصتی است برای مکث و تأمل؛ برای مرور مسیر پیموده شده و بازبینی در روش ها و تصمیم ها.

شب قبل از اولین روز سال جدید میلادی، در بسیاری از کشورهای جهان، جشن آغاز سال نو میلادی برگزار می شود. این مناسبت که به فاصله حدود یک هفته پس از جشن کریسمس برگزار می گردد، با توجه به اینکه در حال حاضر بیش از ۹۰ درصد کشورهای دنیا از تقویم میلادی استفاده می کنند، جشن آغاز سال نو میلادی در بسیاری از کشورها در غالب جشن های باشکوه برگزار می شود.

هرچند تقویم میلادی، تقویم رسمی کشور ما نیست، اما آغاز آن نقطه ای نمادین از تغییر و حرکت در سطح جهانی است؛ زمانی که بسیاری از نهادها، سازمان ها و افراد در سراسر دنیا اهداف تازه ای تعریف می کنند و با نگاهی نو، مسیر آینده را ترسیم می نمایند. این آغاز، می تواند بهانه ای باشد برای تازه نگری به ارزش ها، مسیر رشد و افق های پیش رو.

سال نو یادآور حرکت بی پایان زمان است و این واقعیت که هیچ لحظه ای دوباره باز نمی گردد، اهمیت استفاده هوشمندانه از فرصت ها را دوچندان می کند. این مناسبت، بهانه ای برای تأمل در ارزش های انسانی، تقویت همدلی، و توجه به مسئولیت ها در زندگی فردی و اجتماعی است.

با شروع یک فصل تازه، امید به تغییر، انگیزه برای اصلاح مسیرها و تلاش برای رسیدن به اهداف تازه افزایش می یابد. آغاز سال نو، زمان مناسبی برای شروع دوباره و بازسازی اهداف و برنامه هاست و یادآور این است که هر انسان با اراده، برنامه ریزی و پشتکار می تواند تأثیر مثبت بر زندگی خود و اطرافیان داشته باشد. این فرصت، نشانه ای از حرکت به سوی فردایی بهتر و سرشار از موفقیت و تجربه های تازه است.

اکنون که جهان در آستانه سال جدید میلادی قرار دارد، نگاه ها به آینده دوخته شده است؛ آینده ای که با شتاب فناوری، دگرگونی در شیوه های کار و تغییر رفتارهای اجتماعی همسوست.

در چنین فضایی، ما نیز باید با ذهنی باز، رویکردی یادگیرنده و نگاهی تحول گرا حرکت کنیم. رمز بقا و پیشرفت در دنیای امروز، سازگاری هوشمندانه و تصمیم گیری مبتنی بر دانایی است؛ باید هم زمان از دستاوردهای گذشته بیاموزیم و با خلاقیتی نوساز، مسیر آینده را تعریف کنیم.



## « ۱۲ دی ماه روز علوم انسانی اسلامی و بزرگداشت علامه مصباح یزدی »

روز علوم انسانی اسلامی، فرصتی مغتنم برای تأمل دوباره در جایگاه علوم انسانی در نظام فکری و فرهنگی جامعه اسلامی است. این مناسبت، علاوه بر یادآوری ضرورت بازنگری در مبانی نظری علوم انسانی، زمینه‌ای برای پاسداشت تلاش‌های علمی اندیشمندانی فراهم می‌آورد که در مسیر تبیین و توسعه این حوزه نقش‌آفرین بوده‌اند. در این میان، علامه آیت‌الله محمدتقی مصباح یزدی از چهره‌های شاخص و اثرگذار در شکل‌گیری و تقویت گفتمان علوم انسانی اسلامی به‌شمار می‌رود.

علوم انسانی، به واسطه ارتباط مستقیم با انسان، جامعه و نظام‌های ارزشی، همواره متأثر از مبانی معرفتی و فلسفی حاکم بر هر تمدن بوده است. علوم انسانی رایج در جهان معاصر، عمدتاً بر پایه نگرش سکولار و انسان‌محور شکل گرفته و در بسیاری از موارد، از ارائه پاسخ‌های جامع به نیازهای اخلاقی، معنوی و هویتی جوامع ناتوان مانده است.

از این‌رو، توجه به علوم انسانی اسلامی به‌عنوان رویکردی جایگزین و تکمیلی، ضرورتی راهبردی برای جوامع اسلامی محسوب می‌شود. علوم انسانی اسلامی بر آن است تا با نقد علمی مبانی نظری علوم انسانی متداول و بازتعریف آن‌ها بر اساس جهان‌بینی توحیدی،



چارچوبی منسجم و متناسب با فرهنگ و ارزش‌های اسلامی ارائه دهد. در این رویکرد، عقلانیت نه در تعارض با دین، بلکه در خدمت فهم دقیق‌تر معارف وحیانی و سامان‌دهی عقلانی حیات فردی و اجتماعی انسان قرار می‌گیرد. علامه مصباح یزدی با بهره‌مندی از تسلط عمیق بر فلسفه اسلامی، علم کلام و مباحث معرفت‌شناسی، و نیز آشنایی دقیق با جریان‌های فکری غرب، نقش مهمی در تبیین نظری علوم انسانی اسلامی ایفا کرد. آثار علمی و پژوهشی ایشان در حوزه‌هایی چون فلسفه اخلاق، مبانی معرفتی علوم انسانی، اندیشه سیاسی اسلام و نظام ولایت فقیه، نشان‌دهنده رویکردی نظام‌مند و عقلانی در مواجهه با مسائل بنیادین جامعه معاصر است.

یکی از ویژگی‌های برجسته اندیشه علامه مصباح یزدی، تأکید بر تقدم مبانی نظری بر عرصه اجرا بود. ایشان معتقد بود هرگونه تحول پایدار در علوم انسانی، مستلزم تبیین دقیق مباحثی چون انسان‌شناسی، ارزش‌شناسی و معرفت‌شناسی است. این نگاه بنیادین، امروز نیز می‌تواند مبنای سیاست‌گذاری علمی و برنامه‌ریزی پژوهشی در حوزه علوم انسانی قرار گیرد.



« ۱۳ دی ماه ولادت امام علی (ع) روز پدر، آغاز ایام البیض (اعتکاف) و روز مددکاری »

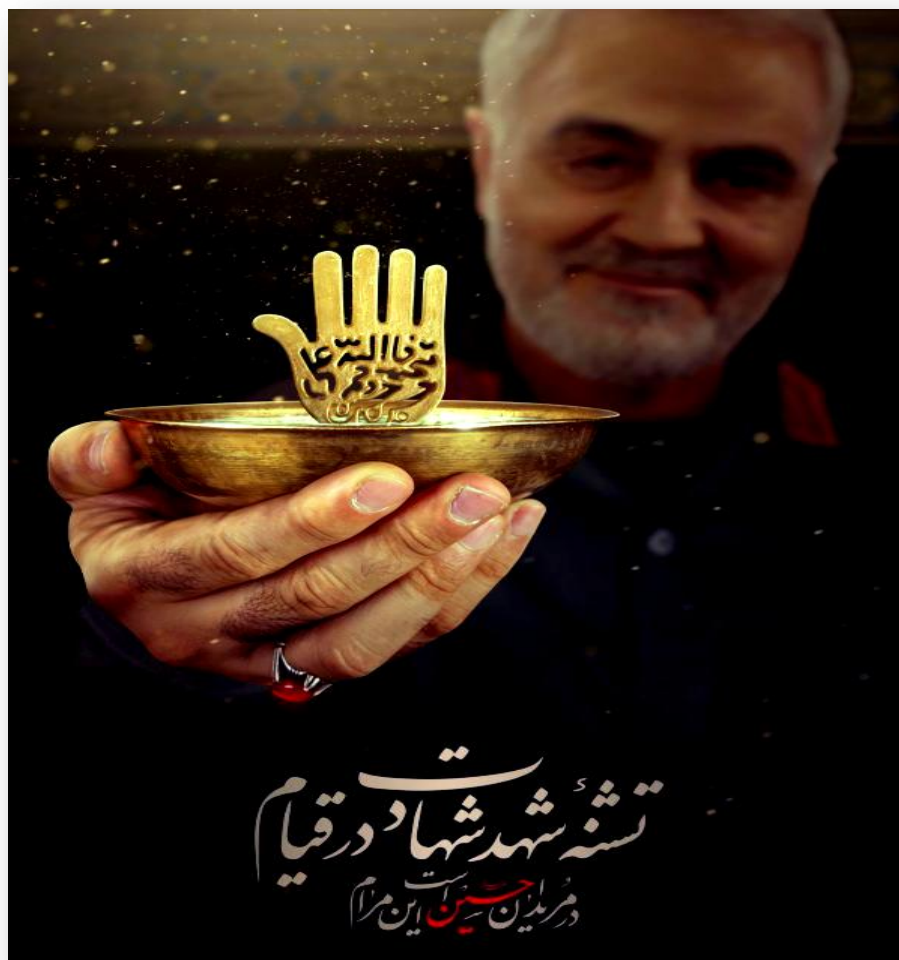
سیزدهم رجب، سالروز ولادت حضرت امیرالمؤمنین علی(ع)، در تقویم فرهنگی و دینی جامعه اسلامی، جایگاهی ممتاز و چندلایه دارد. این روز، همزمان با گرامی داشت مقام پدر، آغاز ایام البیض و سنت معنوی اعتکاف، و نیز روز مددکاری اجتماعی، فرصتی ارزشمند برای بازخوانی مفاهیمی بنیادین همچون مسئولیت‌پذیری، خدمت به انسان و تعالی معنوی فراهم می‌آورد؛ مفاهیمی که در سیره و شخصیت امام علی(ع) به صورت عینی و ماندگار تجلی یافته‌اند. امام علی(ع) در تاریخ اسلام، نماد جامع انسان متعهد، عادل و مسئول است؛ شخصیتی که در عین اوج معنویت و بندگی، در متن جامعه حضور فعال داشت و نسبت به مسائل اجتماعی، معیشتی و انسانی بی تفاوت نبود. سیره علوی نشان می‌دهد که دینداری اصیل، همزمان با توجه به نیازهای مردم و تلاش برای رفع محرومیت‌ها معنا می‌یابد. این نگاه، امروز نیز می‌تواند مبنایی روشن برای مسئولیت اجتماعی در نظام‌های اداری، سازمانی و خدماتی باشد.

روز پدر، که با ولادت امام علی(ع) گره خورده است، فرصتی برای پاسداشت نقش پدر به عنوان ستون اخلاقی، تربیتی و حمایتی خانواده محسوب می‌شود. در نگاه علوی، پدر تنها تأمین‌کننده معیشت نیست، بلکه الگوی رفتار، عدالت، صبر و مسئولیت‌پذیری برای نسل آینده است. تقویت این جایگاه، نقشی اساسی در سلامت اجتماعی و پایداری خانواده‌ها ایفا می‌کند. آغاز ایام البیض و سنت اعتکاف نیز یادآور ضرورت بازگشت آگاهانه انسان به درون خویش و بازتعریف رابطه با خداوند است. اعتکاف، فرصتی برای پالایش درونی، تقویت خودآگاهی اخلاقی و تجدید عهد با ارزش‌های الهی فراهم می‌آورد؛ امری که در نهایت، آثار آن در رفتار اجتماعی و حرفه‌ای افراد نمود پیدا می‌کند.

تجربه نشان داده است که معنویت اصیل، زمینه‌ساز تعهد بیشتر در انجام وظایف فردی و سازمانی است. همزمانی این مناسبت‌ها با روز مددکاری اجتماعی، پیوندی معنادار میان معنویت، مسئولیت اجتماعی و خدمت‌رسانی ایجاد می‌کند.

مددکاری اجتماعی، به عنوان حرفه‌ای انسان‌محور، بر حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، ارتقای کرامت انسانی و تقویت عدالت اجتماعی استوار است؛ اصولی که ریشه در آموزه‌ها و سیره امام علی(ع) دارند. نگاه علوی به محرومان، نگاهی از سر تکلیف، کرامت و عدالت است، نه ترحم و نگاه مقطعی. مجموعه این مناسبت‌ها، یادآور آن است که توسعه واقعی جامعه، تنها در سایه تلفیق اخلاق، معنویت و مسئولیت اجتماعی محقق می‌شود.

گرامی داشت ولادت امام علی(ع)، روز پدر، ایام اعتکاف و روز مددکاری اجتماعی، فرصتی است برای تأمل در نقش فردی و سازمانی خود در مسیر خدمت، عدالت و تعالی انسانی؛ مسیری که اگر آگاهانه و مستمر دنبال شود، می تواند به ارتقای سرمایه اجتماعی و فرهنگی جامعه منجر گردد.



### « ۱۳ دی ماه روز جهانی مقاومت – شهادت سردار سلیمانی »

روز جهانی مقاومت و سالروز شهادت سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی، فرصتی مهم برای بازاندیشی در مفهوم مقاومت به عنوان یک راهبرد عقلانی، انسانی و پایدار در مواجهه با تهدیدهای پیچیده جهان معاصر است. این مناسبت، صرفاً یادآور یک رویداد تاریخی یا بزرگداشت یک فرمانده نظامی نیست، بلکه دعوتی است به فهم عمیق تر الگویی از کنش مسئولانه که امنیت، کرامت انسانی و ثبات منطقه ای را توأمان مدنظر قرار می دهد.

مقاومت در اندیشه و عمل شهید سلیمانی، مفهومی فراتر از تقابل نظامی داشت. او مقاومت را شبکه‌ای هوشمند از آگاهی، وحدت، مسئولیت‌پذیری و اقدام هدفمند می‌دانست که در برابر سلطه‌طلبی، بی‌ثبات‌سازی و تحقیر ملت‌ها شکل می‌گیرد.

این نگاه، مقاومت را از یک واکنش مقطعی به یک راهبرد بلندمدت تبدیل می‌کند که ریشه در شناخت دقیق واقعیت‌های میدانی و احترام به اراده ملت‌ها دارد.

شهید سلیمانی با برخورداری از ویژگی‌هایی چون تدبیر، شجاعت، اخلاص و نگاه فراملی، توانست نقش مؤثری در مهار جریان‌های افراطی و تروریستی ایفا کند؛ جریاناتی که نه تنها امنیت منطقه، بلکه امنیت جهانی را تهدید می‌کردند.

عملکرد او نشان داد که امنیت پایدار، محصول تعامل هوشمندانه میان قدرت، اخلاق و اعتماد اجتماعی است و بدون پیوند این مؤلفه‌ها، هیچ راهبردی به نتیجه نخواهد رسید.

از منظر مدیریتی و سازمانی، مکتب شهید سلیمانی واجد آموزه‌های قابل توجهی است. تعهد به مأموریت، تصمیم‌گیری مبتنی بر واقعیت، ترجیح منافع جمعی بر منافع شخصی و حضور میدانی در کنار نیروها، از جمله ویژگی‌هایی است که می‌تواند الگویی الهام‌بخش برای مدیران و کارگزاران در حوزه‌های مختلف باشد.

او نشان داد که رهبری مؤثر، بیش از آنکه متکی بر جایگاه رسمی باشد، بر اعتمادسازی، مسئولیت‌پذیری و عمل صادقانه استوار است.

شهادت حاج قاسم سلیمانی، نقطه پایان مسیر او نبود، بلکه به تقویت گفتمان مقاومت و برجسته‌تر شدن ابعاد فکری و اخلاقی این رویکرد انجامید.

واکنش گسترده ملت‌ها به این واقعه، بیانگر آن است که مقاومت، زمانی که با عقلانیت و اخلاق همراه شود، می‌تواند به سرمایه‌ای اجتماعی و فراملی تبدیل گردد.

گرامیداشت روز جهانی مقاومت و یاد شهید سپهبد حاج قاسم سلیمانی، فرصتی است برای تعمیق این فهم مشترک که مقاومت، تنها یک انتخاب نیست، بلکه ضرورتی برای حفظ استقلال، امنیت و کرامت انسانی در جهانی پرچالش است.

بازخوانی این مکتب، می‌تواند مسیر حرکت نهادها و سازمان‌ها را در ایفای مسئولیت‌های حرفه‌ای و اجتماعی، شفاف‌تر و هدفمندتر سازد.